

ગુજરાતી ::::૧૦

કુખ ભંજની રખણ

::::: શિખ ધર્મ વિભાગ ગુજરાત ::::
 ---- ગુજરાતી લિપિ રચિત બાળી ----

::: ગુજરાતી લિખાંતરણ :::
 એક તુઅ સેવક--- સુરિંદરશુત સિંઘ ભંબરા
 ઈ-મેલ:- sjsingh2000@yahoo.com

ਦੁਖ ਭੰਜਨੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

੧) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਂਝ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਛਰ
ਆਰਾਧੀਐ ਪ੍ਰੂਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਚੈ ਪਾਰਥਭਮੁ
ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੁੱਕਲ ਨੇਡਿ ਨ ਆਵੈਂ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਗਾਉ ॥੧॥
ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਇਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗ਼ਜ਼ਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ
ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਝ ਨਾਰਾਈਥੁ ਦਧੁ ਗੁਝ ਗੁਝ ਸਚਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਲ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਉ ਪਾਈਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ
॥੪॥੨॥੧੭੦॥

੨) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚੂਕੇ ਛੇ ਕੀਏ ਬਿਨ ਮਾਣੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਂਚਿ ਜਵਾਬੇ ॥੧॥ ਕਾਟੇ
ਕਸਟ ਪ੍ਰੂਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਢੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ
ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ ਕਰੀ ਦਈਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ
ਆਈ ਸਮਾਏ ॥ ਫੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ ਈਛ ਪੁਨੀ ਪ੍ਰੂਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ
॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥

੩) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਣੋਲੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਛਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ ਦੂਖੁ
ਦੁਦੁ ਜਮੁ ਨੇਡਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫॥੧੨੮॥

੪) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਈ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਚੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥
ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਈਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਜ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਛੋਈ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ
ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣਾ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੩੧॥

੫) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਧਨ ਛਿਰੇ ਜਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸਂਗਿ ਸੁਨਾਹਿ
 ॥੧॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ
 ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜ ਕੈ ਰਿੱਦੈ ਵਸਹਿ
 ਭਗਵਾਨ ॥੩॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰ ॥ ਕਰਣੈਹਾਉ ਰਿੱਦੈ ਮਹਿ ਧਾਲ
 ॥੪॥੮੦॥੧੪੬॥

੬) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥੨॥
 ਪਾਰਖੁਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ
 ਗੁਣ ਗਾਵਣੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧ ਉਭਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੪॥ ਮਨ ਬਚ ਕਮ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਦਾਇ ॥੪॥੧੦੨॥

੭) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪ੍ਰੂਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਖੁਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜਵੈ ॥ ਸਾਧਸਂਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੩॥੧੦੩॥੧੭੨॥

੮) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਥਿਲੁ ਘਰਿ ਬੈਸਙੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੨॥
 ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਚਿ ਕਰਿ ਢੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੩॥
 ਨਿਰਭਉ ਛੋਈ ਭਜਣੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਾਧਸਂਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ਸਰਹਿ
 ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਾਜਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥

੯) ਗਉਂਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪੰਚ ਬਿਖਾਈ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਣੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਖੇਡੁ ਕਰਹਿ ਅਤੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ
 ਆਈਅੋ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਅੋ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ
 ਨਾਹੀਂ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸਂਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀਂ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ
 ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਈਆ ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਅੋ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ
 ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਆ ॥੪॥ ਜਤਿ ਲਏ ਓਈ ਮਹਾ ਬਿਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਣੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਈਆ ਪਦੁ ਨਿਰਭਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥

੧੦) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਿ ਈਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ
ਬਿਧਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸਂਜੋਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ
ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਾਹੁ ਪਡਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਈਆਲਾ ॥ ਸਾਂਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ
ਆਈਆ ਆਇ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਹਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਧਹੁ
ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ
ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਦਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ
ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥

੧੧) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਦਿਆ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਉਥਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਅਈ ॥ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਦਿ
ਕੁਨਿ ਸੂਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਈਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਧਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਤੇ ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥

੧੨) ਸੌਰਠਿ ਮ: ੫ ॥

ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਚੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ
ਪਹ਼ਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੂਨ ਧਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਜਉ ਤੂ ਸੂਖ ਸੰਪਤਿ
ਰਾਦਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਦਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਮਾਗਉ
ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰੂ ਪ੍ਰੂ ਭੇਟਿਓ
ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ੨॥੧੪॥੪੨॥

੧੩) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨਾ ਸਗਲਾ ਫ੍ਰੂਖੁ ਮਿਟਾਈਆ ॥
ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਈਛੇ ਫਲੁ ਪਾਈਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰੂਰਾ
ਸੂਖਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣਾ ਕਾਰਣੁ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੂਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣਾ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਈਆਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ
ਭਏ ਜੁਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਖਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥

੧੪) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਫੁਰਤੁ ਗਵਾਈਆ ਹਉ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਲੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥
ਪਾਰਖਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੈ ਰਾਮ
ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣਾ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੇਝ ਸੁਖਾਲੀ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਖਚਿ
ਲਏ ਸਭਿ ਸਥੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥

੧੫) --ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬਖਚਿਆ ਪਾਰਥਭਮ ਪਰਮੇਸ਼ਾਂ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ
ਸਰਣੀ ਉਭਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥
ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ
ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਜਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ
ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਜਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥

੧੬) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਏ ਕਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ
ਗਵਾਈਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜਾਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ
ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਵੈ ਉਤ੍ਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੀਐ
ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਭਿਖ ਕਾਟਣਾਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਭਰੈ ਭਾਈ
ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣਾ ਕਾਰਣਾ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਥੈ ਸਥੀ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਛੋਈ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥

੧੭) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੰਤਙੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ
ਮਨ ਚਿੰਦਿਅਡਾ ਝਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਈਆ ਅਪਣੀ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਥਭਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਈਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ
॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਘਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਝਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ
ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸ਼ਾਂ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥

੧੮) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ
ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਈਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ
ਮਿਟਾਈਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਝਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਫੋਰੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ
ਭੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਲ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ
॥੨॥੨੧॥੪੯॥

੧੯) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਅ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ
ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਪਾਰਥਭਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ

ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦੁਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਏ ਜਥੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੱਠਿ ਲਾਈ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ
ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫॥

੨੦) ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਠਾਡਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਈਆ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ
ਰਾਖੀ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਪਰਮੇਸ਼ਲ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਬਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥੫॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫੀਓ ਦਾੜ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾੜ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹਮਰਾ
ਗੁਝੁ ਅਵਗੁਝੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਈਓ ਸਾਖੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ
ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥ ਬੋਲਾਈਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਝੀ ਗਛੇਰਾ ॥ ਜਪਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੫॥੫॥

੨੧) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਈਓ ਸੇਵ ॥
ਬਿਧਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
ਦੁਰਤੁ ਗਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ
॥ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਇ ਨ ਹੋਈ ਸਨਤਾਪੁ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਭਿਧਨ ਹੋਈ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥ ਪਾਰਖੁਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਫੀਸਹਿ ਨਾਲੇ
॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥

੨੨) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਛਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਰੋਗੁ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ
॥੧॥ ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਫੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜ਼ਿਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜ਼ਿਵੇ ਗਿਆਨੀ
॥੨॥੨॥੨੦॥

੨੩) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਦੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ
ਨਾਦੇ ॥ ੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ
॥੨॥੩॥੨੧॥

੨੪) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸ਼ਾਂ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਾਂ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਕਾਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ
ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸ੍ਰੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਣਾ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜਅ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥
ਮਨ ਈਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਈਛ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥੨੦॥੨੩॥

੨੫) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰੋਗੁ ਗਈਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਨੀਏ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰ
ਆਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਕਿ ਰਕਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਦਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ
ਪੈਜ ਰਖਾਈ॥੨॥੮॥੨੯॥

੨੬) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਪ ਸਾਂਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਪਾਰਖਹਮਿ ਤੂ
ਬਖਚਿਆ ਸਾਂਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਈਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥ ਆਈ ਬਸਹੁ
ਘਰ ਫੇਸ ਮਹਿ ਈਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸਾਂਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ
ਬਿਅੋਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥

੨੭) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਫੀਨ ਫਈਅਲ ਪ੍ਰਭ
ਪਾਰਖਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ
॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ ਸੁਖੀ ਭਈਆ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਛੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਸਾਧਸਾਂਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਛਿਤੈ ਛਿਰਿ ਦੁਖੁ
ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਅਂਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ
ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਈ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਤਾ ਕੀ
ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੩॥

੨੮) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਚਟਿਕਾ
ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥
ਸਾਧਸਾਂਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਦੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਬਿਨਸੈ ਬਿਅੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ
॥੨॥੩੪॥੬੪॥

ੴ
੨੬) ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਦੁਪਛੇ ਘੜ੍ਹ ਪ

੧੯) ੧ਅੱਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਵਹਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾੜ ਨਾਮੁ ਲਈਆ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ
ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਈਆ ॥੧॥ ਗੁਲ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ
ਗਈਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਜਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਣ ਪਕਤਿ
ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਈਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ
ਨਿਰਭਈਆ ॥੨॥੧॥੮੫॥

੩੦) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਈਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ॥ ਵਡ
ਪਰਤਾਪੁ ਅਥਰਾਜੁ ਝੁਪੁ ਹਹਿ ਕੀਨਹੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕਿਪਾ ਕਰੀ ਰਾਜਿਆ
ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਥੀ
ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਲ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ
॥੨॥੧੩॥੭੭॥

੩੧)-ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਭਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਤੁਰਿਗੁਰ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ
ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਲ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਾਤ ਬਣਾਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਢੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜਿ ਲੀਅੇ ਤਿਨਿ
ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਭਅੇ ਸਹਾਈ
॥੨॥੧੫॥੭੯॥

੩੨) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਾਜਿਅਨੁ ਪਾਰਭਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ
ਸਹਾਜੁ ਆਨਦ ਭਅੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ
ਸੂਝੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਈ ਜਿਵਾਲਿਅਨੁ ਜੀ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਫੋਖ
ਹਮਾਰੇ ਬਖਚਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਬਾਂਧਿ ਫਲ ਦਿਤਿਅਨੁ ਨਾਨਕ
ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੨॥ ੧੬॥੮੦॥

੩੩) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ
ਆਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸਂਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਿਕੁ
ਰਾਜਿ ਲੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਢੀਨੋ ॥੧॥ ਧਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ
ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਲ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥੮੬॥

੩੪) ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪ ॥ ਸੀਤਲ ਭਾਂਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ
 ਨਾਮ ਛਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਢੀਨੇ ਜਗਤ
 ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਥ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ
 ਤਨੂ ਸਚੂ ਧਾਪ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੂ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ਼ਿਸ਼ਟਿ ਕੋ ਮਾਈ
 ਬਾਪੁ ॥ ਭਗਤਿ ਵਹਲ ਬੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਝਾ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ
 ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥

੦੦੦੦੦((((----))))੦੦੦੦੦